

Posudek vedoucího diplomové práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Veronika KUŽELOVÁ, Budování státu a národní kultura na Podkarpatské Rusi, diplomová práce, KDDD PedF, 2016, 87 s. + přílohy

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.			X	
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .			X	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .			X	
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .			X	
Autor správně cituje .		X		
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Práce V. Kuželové je výsledkem autorčina dlouhodobějšího zájmu o středovýchodní oblast Evropy, resp. bývalou Podkarpatskou Rus jako součást československého státu. Problematiku již částečně zpracovala ve své práci bakalářské – kde vycházela především z dobového tisku a dobové literatury. V předkládané práci pokročila ve své analýze hlouběji a dále. Zvolila fenomén budování státu, tzn. proces formování a upevňování československého státního zřízení v této velmi specifické oblasti po roce 1918, chronologickými přesahy se pak dostává až k letům 1938/1939. Polem výzkumu se jí pak na prvním místě staly spolky. Bylo to do jisté míry logické, protože právě spolková činnost je obvykle pramenně nejlépe zachycena.

Na této „institucionální“ rovině však práce bohužel i ustrnula. A je tak – a je to jistě škoda – ve výsledku především dějepisnou črtou k jednotlivým spolkovým historiím, zpracovaným do takové hloubky, které autorce prameny umožnily. Přes jistě pestrou pramennou základnu se měla autorka pokusit dohlédnout o něco dále. Mohla a měla se zamyslet nad různými podobami „budování“ od diskurzivní až po symbolickou. Činí tak jen zčásti. Nedalo se jít i cestou jiných materiálů? Využít více tisk! Co resortní fondy? V otázkách školství by se jistě nabízel ještě fond ministerstva školství a národní osvěty, který by oficiální politickou rovinu vytváření školního systému obohatil, stejně tak by mohl obsahovat i shrnující hodnotící zprávy či personálie. Nabízí se i MV či Ministerstvo sociální péče. Co materiály Všestudentského archivu uložené v Archivu UK?

Bezpochyby zajímavým materiálem pro další výzkum obdobného tématu by bylo případné objevení dokumentů k činnosti Matice podkarpatoruské, mnohé by asi napovědělo bádání v maďarských archivech, což je přirozeně velmi obtížně dostupné a tudíž to opět podtrhuje úskalí zpracovávaného tématu.

Pokud se jedná o kritiku pramenů není V. Kuželová vždy důsledná. Asi není vhodné pohlížet na ně „s úsměvem“ (s. 19), ale podrobovat je analýze, klást si otázky: komu byl záznam o sokolském průvodu určen, co z něj plyne pro studované téma? Autorka někdy přejímá dikci svých pramenů, analýza a konfrontace poněkud chybí (např. s. 30 a násl.)

V práci si pak V. Kuželová klade celou řadu otázek: „Byla ale myšlenka nového státu tak blízká rusínskému obyvatelstvu? Opravdu bylo zapotřebí velké pomoci čes. úřednictva? Nebylo jiné cesty, než napodobovat obrozenecký vývoj v českých zemích? Nebyla práce českého úřednictva přespříliš glorifikována? A jak rusínské obyvatelstvo s českými úředníky vycházelo?“ (s. 9) Jsou to otázky řečnické, neboť na ně v textu odpovídá jen z části. V některých ohledech by bylo lepší lépe formulovat, uvážit více vysvětlujících rovin. Např. „Bohužel nenašlo se tolik nadšených učitelů...“ (s. 22) Nebyla volba ruských a ukrajinských učitelů motivována jinými důvody? Vysokoškolští studenti asi neodcházeli na střední školy (s. 71). V této věci je asi nejproblematičtější pojatá kapitola poslední, týkající se spolkové činnosti Rusínů, neboť ani Prosvita (ukrajinská) ani Spolek Alexandra Duchnoviče (proruský) dle mého nelze za rusínský ve vlastním slova smyslu považovat. K tomu by se měla V. Kuželová vyjádřit při obhajobě.

Práce je bohužel plná gramatických chyb a překlepů (Podkrapatí, Užhordě), obsahuje hrubé chyby (shoda přísudku s podmětem, např. s. 6, s. 14)

Přes vyřčené výtky, které do jisté míry ukazují na autorčin širší archivní výzkum (i na Ukrajině), ale také nedostatečný čas na vlastní zpracování textu, práci k obhajobě doporučuji. Předložená diplomová práce požadavky na obdobný typ závěrečných prací splňuje.

.....

.....

Datum 6. 1. 2017

Podpis vedoucího práce